

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 26 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ, 2020

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն զբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 75

ԱՍՏՈՒԱԾ Է ԱՇԽԱՐՀԻ ԴԱՏԱԻՈՐԸ

Գոհութիւն կը յայտնենք քեզի, ո՛վ Աստուած, գոհութիւն կը յայտնենք քեզի:
Կը հռչակենք քու անունդ, եւ կը պատմենք սքանչելի գործերդ:
«Երբոր որոշած ժամանակս գայ, ես արդարութեամբ պիտի դատեմ, – կ'ըսէ Աստուած:
Երբ աշխարհը եւ անոր բնակիչները սասանին,
ես հաստատուն պիտի պահեմ երկրին հիմերը:
Սնապարծներուն կ'ըսեմ, – "Կը բաւէ պարծենալ".
ամբարիշտներուն կ'ըսեմ, – "Կը բաւէ հպարտանալ,
դադրեցուցէ՛ք ձեր ամբարտաւանութիւնը, գոռոզութեամբ մի՛ խօսիք"»:
Արդարեւ դատաստանը ո՛չ արեւելէն կու գայ,
ո՛չ արեւմուտէն, ո՛չ հարաւէն, ո՛չ ալ հիւսիսէն.
այլ՝ Աստուած է դատաւորը, որ մէկը կը խոնարհեցնէ ու միւսը կը բարձրացնէ:
Որովհետեւ Տիրոջ ձեռքին բաժակ մը կայ՝ բարկութեան թունդ գինիով լեցուն.
այդ բաժակէն խմել կու տայ երկրի բոլոր ամբարիշտներուն,
որոնք գայն պիտի քամեն իր մրուրով միասին:
Գալով ինծի, ես յաւիտեան պիտի ցնծամ,
երգով պիտի ներբողեմ մեր հայրերուն Աստուածը:
Ամբարիշտները իրենց ամբողջ հպարտութեամբ պիտի խորտակուին,
մինչ արդարները զօրութենէ զօրութիւն պիտի բարձրանան:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենատարբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէլոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղեցոյ:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նաճապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԺԹԸ

ԴԱՆԻԷԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՈՒԹԻՒՆ 3.1-23 ԳԼԽ

ՆԱԲՈՒԳՈՂՈՆՈՍՈՐ ՈՍԿԻ ԱՐՁԱՆԻՆ ԵՐԿՐՊԱԳԵԼ ԿԸ ՀՐԱՄԱՅԷ

Նաբուգոդոնոսոր թագաւորը լսելէ յետոյ իր փեսամ երագին իմաստը, որպէս Աստուծոյ կողմէ փրուած պարգամ, ու դաւանելէ ետք, որ Աստուած Ինքն է ճշմարիտ Աստուածը, յանկարծ կը վերադառնայ նախկին վիճակին կառուցել փալով ոսկիէ արձան մը, որուն բարձրութիւնն ու լայնութիւնը հիացնող ու զարմացնող, սակայն, պարապ, որովհետեւ ոչ կը շնչէ, ոչ կը խօսի, ու ոչ ալ կը լսէ: Ան մոռնալով երագին պարգամը, որ զինք կը հրաւիրէր խոնարհութեան, կը վերադառնայ հպարտութեան: Անոնք, որոնք իշխանութեան գլուխ կը նշանակուին, իրենց իշխանութիւն կը փրուի, զօրութիւն կը շահագործեն զայն: Նախորդ գլխուն մէջ Դանիէլ յիշեցուց Նաբուգոդոնոսորին, որ Աստուած իրեն կարողութիւն, իշխանութիւն փութած է, եւ հիմա սակայն ան կը շահագործէ: Նախորդ գլխուն մէջ նաեւ Աստուած երագի ճամբող իր գութն ու ողորմութիւնը ցոյց փութաւ: Նաբուգոդոնոսորին, որպէսզի թագաւորը դարձի գայ ու փրկուի, որովհետեւ Աստուած մեղաւորին մահը չուզեր, այլ անոր դարձը եւ փրկութիւնը: Բայց ահաւասիկ, Նաբուգոդոնոսոր կը վերադառնայ իր ինքնութեան, ինչպէս պիտի ըսէ Առակաց գիրքը. «Շունը կը վերադառնայ իր փսխածին» (26:11):

Ահաւասիկ, թագաւորը արձան մը կը կանգնեցնէ եւ կը հրամայէ, որ այդ արձանին երկրպագութիւն ընեն երբ նուագարաններուն ձայնը լսեն, իսկ եթէ ոչ՝ կրակէ հնոցին մէջ պիտի ձգուին: Թագաւորը երկու բան կ'օգտագործէ նուագարաններ, որոնք կրնան խանդավարել, եւ մարդիկ երկրպագեն, իսկ անոր դիմաց կ'օգտագործէ վախի փրամաղորդութիւն, որպէսզի այս անգամ անոր լոյսին փակ մարդիկ երկրպագեն:

Ահա պահը կը հասնի, երբ երեք ընկերներ՝ Սեդրակ, Միսաք եւ Աբեդնագովր կը մերժեն երկրպագելու, այնպէս ինչպէս մերժած էին ուրելլու թագաւորին ուրելլիքներէն եւ խմելու անոր զինիէն: Անոնք սորված էին, ու հաւատարիմ էին Աստուծոյ այն պարտաւորանին որ կ'ըսէ. «Ինծմէ ուրիշ աստուածներ չունենաս: Այս կամ այն բանի նմանութեան աստուածներ չշինեց, ու անոնց երկրպագութիւն չընես, որովհետեւ ես եմ քու միակ Տէր Աստուածդ եւ միայն ինծի երկրպագութիւն ընես» (Ելից 20): Միւսներուն գրաբարութիւնը, որոնք նախանձէ թելադրուած, կը գրգռեն թագաւորը, որ ահաւասիկ այն երեք երիտասարդները, որոնք պաշտօնի կոչուեցան, եւ սակայն հնազանդ չեն թագաւորին: Սա կը նշանակէ, որ եթէ երեք մեծաւորներ պաշտօն կու փան, պէտք է որ այդ պաշտօնի կոչուած մարդը հետեւի անոր, հոգ չէ թէ մեծաւորը կրնայ սխալ ըլլալ: Միւս կողմէ, երեք երիտասարդները երբեք ալ մտաւորապէս չէին այդ պաշտօնով: Ընդհակառակը, անոնք կ'ուզէին հաւատարիմ մնալ Աստուծոյ:

Երեք երիտասարդներուն մերժումին արդիւնքը կ'ըլլայ կրակէ հնոցը, որ սակայն իրենց համար այդ կրակը մաքրութեան ու զփութի համար էր, եւ ոչ թէ դաւաճարարութեան: Որովհետեւ արդարները այդ կրակէն անցնելով կը մաքրուին, մինչ անարդարները այդ կրակին մէջ, որպէս դաւաճարարութեան կրակ կը սպառին:

Ահա թագաւորը կը սպառնայ, թէ արդեօք ո՛վ է այն Աստուածը որ պիտի ազարէ ձեզ իմ ձեռքէ: Երեք ընկերները կը պատասխանեն ըսելով. «սպասէ եւ պիտի փեսնես»: Այն Աստուածը, որ երագի ճամբով ցոյց փութաւ նաեւ քու վախճանդ: Ինչ որ ալ ըլլայ պարագան, եթէ նոյնիսկ չազարէ մեզ, բայց մենք երկրպագութիւն պիտի չընենք: Եւ ահա յանձն կ'առնեն կրակը ձգուիլ, քան երկրպագութիւն ընել, որովհետեւ քաջ գիտեն, որ Աստուած իրենց հետ է: Երեք ընկերները կը ձգուիլ կրակէ հնոցն մէջ, սակայն հետ կը յայտնուի չորրորդը, որ ուիրշ մէկը չէ եթէ ոչ Քրիստոսը, որ կը խորհրդանշէ գալիքը որպէս Անոր էջքը դժոխք:

Այսօր ինչո՞ր ունինք սորվելիք այս հատուածէն: Այսօր ալ կ'ապրինք այնպիսի միջավայրի մէջ, ուր փարբեր ձեւերով ու մեթոքներով մարդիկ, ղեկավարները իրենք զիրենք կը պարտադրեն, եւ կ'ուզեն որ իրենց կանգնեցուցած արձան երկրպագութիւն ընենք: Յաճախ փաղի կու փանք ու կը վախնանք, որպէսզի յանկարծ չըլլայ թէ մեր պաշտօնը կորսնցնենք կամ կրակէ հնոցին մէջ ձգուինք: Չվախնանք կրակէ հնոցին մէջ ձգուելու, որովհետեւ այնքեղ Յիսուս ներկայ է, որ մեզ փրկէ: